

ønskelige i, at der vises Resignation, naar Resignationen vises paa de rigtige Steder; og de rigtige Steder ere for mig alle de mange mer eller mindre begrundede Understøttelser, som vi have paa Finansloven, være sig til Enkeltmand eller til Institutioner. Jeg skal ikke komme ind paa at nævne nogle af dem, men der kan være nogle Steder, hvor vi maaske have været mere rindhaandede, end der egentlig var Grund til, det kan jeg i hvert Fald godt indrømme. Saa er der selvfølgelig en hel Del Poster, hvor der ikke kan være Tale om Besparelser, fordi Udgifterne der ere bundne i Henhold til Love, Lønningslove eller andre Love. Naar vi f. Eks. tænke paa Post- og Telegrafvæsenet, hvor vi have Love, der sige, at de og de Mænd skulle have de og de Lønninger, er det selvfølgelig, at vi have det Beløb paa Finansloven, og der kan ikke spares noget der. Saa er der andre Poster paa Finansloven, man kunde fristes til at sige desværre, at det ikke er mange, hvor der saa langt fra kan være Tale om Besparelse, at vi hellere maatte ønske at gaa den modsatte Vej. Jeg behøver blot at nævne noget saadant som Tilskuddet til Alderdomsforsørgelsen. Der ere vi jo endogsaa i de senere Aar gaaede den Vej at forhøje det Beløb, der i sin Tid i Henhold til Loven var sat ind paa Finansloven. Der er vist ingen, der ønsker at gaa den modsatte Vej og komme tilbage til de 2 Mill. eller endnu mindre som Tilskud til Alderdomsforsørgelsen. Eller vi kunne tage et andet Spørgsmaal, det Tilskud, der nu gives til Lærerlønningerne, der er vist heller ingen, der ønsker, at vi skulle gaa den Vej at gøre det Tilskud mindre (Afbrydelse). Ja, jeg kunde ogsaa nævne Højskolerne, som der siges her bagved. Jeg tror oven i Købet, at der vilde være et almindeligt Ønske om, at vi snarere paa saadanne Poster og andre med disse lignende gik til en større Udgift for Statskassen. Det er det, vi under Skatte- lovforhandlingerne i de senere Aar have haft fremme, at der af Statsmidlerne skal fordeles Beløb til Kommunerne. Jeg maatte maaske uden at komme dybere ind derpaa sige, at det, der for mig stod som det bedste i Skattekommissionens Forslag, var det, at det fordelte et saa stort Beløb

rundt omkring til Kommunerne. Idealet, som der blev talt om i Fjor, kunne vi jo ikke naa, men noget, der nærmer sig Idealet af en retfærdig Beskatning, ville vi aldrig naa til uden gennem en Fordeling til Kommunerne af en Del af Statskassens Midler, idet vi altsaa faa en Formue- og Indkomstskat, som i større eller mindre Parter fordeltes rundt omkring til Kommunerne. Selv den mest retfærdige og gennemførte mellemkommunale Beskatning vilde ikke føre det med sig i Retning af en retfærdig Fordeling af Skattebyrderne, som en saadan Fordeling af større eller mindre Beløb fra Statskassen til Kommunerne kan medføre. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at man paa andre Omraader kunde paalægge Statskassen en Del af de Udgifter, som nu paahvile, ja, jeg ved ikke, om jeg skal sige Kommunerne, thi jeg tænker særlig her paa Præstelønningerne. Det er jo en Udgift, der nu afholdes af de enkelte, nemlig dem, der sidde med det tiendepligtige Hartkorn. Jeg kunde godt tænke mig, at man ved en endelig Ordning af dette Spørgsmaal — jeg ved ikke, naar det kommer til at ligge for, men forhaabentlig sker det i en ikke alt for fjern Fremtid — gik akkurat den samme Vej, som man gik ved Skolelærer-Lønningerne, at man sagde, at en vis Begyndelsesløn skal udredes af — vi kunne jo ikke sige Kommunekassen, vi kunne til at sige Pastoratet — at altsaa en vis Begyndelsesløn udredes efter Regler, som man nu bliver enig om, af Pastoratet, og der saa gives et Statstilskud, som fordeltes efter det Antal Aar, vedkommende Præster have været ansatte. Vi vide jo, at der er i Vente et Forslag om Menighedernes Indflydelse paa Præstevalgene, og netop i den Forbindelse havde jeg Lyst til at gøre opmærksom paa, at det maaske var endnu mere nødvendigt, at vi havde Formen for vore Præstelønninger saaledes, at det ikke netop absolut var ensbetydende med at blive siddende paa en lille Løn, naar vedkommende Præst ikke blev forflyttet, men ligegyldig af hvilken Grund blev siddende i det samme Embede. Der skulde være en mindre Regyndelsesløn, som der selvfølgelig maa blive lidt Forskel paa de forskellige Steder, men at Præsten ikke forflyttedes, skulde ikke være